

Nieuwegeinse Helden

Helden zijn er in alle vormen en maten, ook in Nieuwegein. De wijkagent die al 15 jaar in Nieuwegein rondloopt en het tienermeisje dat een bloedende medebewoner redde, maar ook de initiatiefnemers van Geinbeat die de stad van een geliefd festival hebben voorzien. Dit zijn slechts drie van de 31 helden die gemeente Nieuwegein samenbrengt in de tentoonstelling 'Nieuwegeinse Helden'. De helden zijn te bewonderen op grote gekleurde vlaggen op Parkeerterrein West in de binnenstad en vanaf nu ook iedere week op De Digitale Stad Nieuwegein. Deze week de acht-en-twintigste van 31 afleveringen: Marian van der Veer (54) Kringloopwinkel.

'Ik werk vanaf 1986 bij de kringloop. In het begin nog als vrijwilliger; inmiddels als vaste kracht. En ik moet zeggen: het verveelt nog geen moment. Geen dag is ooit hetzelfde. De samenwerking met het team is geweldig. Onze werknemers "mankeren" allemaal wel wat. De meesten zijn niet goed genoeg bevonden voor het bedrijfsleven. Maar hier aarden ze prima. Al zijn er wel eens klanten die misbruik van hen proberen te maken. Dan lopen ze expres naar de kassa van één van onze minder slimme krachten om korting te bedingen. Of ze verwisselen stiekem prijskaartjes om iets goedkoper mee te krijgen. Maar ach, dat kat-en-muisspel is van alle tijden.

Wat betreft het soort klanten en de bedrijfsvoering zijn we wel veranderd. Vroeger gaf je nog wel eens wat weg of een paar euro korting. Nu staan de prijzen vast. Een stoel moet een bepaald bedrag opleveren. Anders moet er geld bij. Ook zijn klanten kieskeuriger geworden. Een boek waar de kaft van gescheurd is, hoeven ze niet meer. En dus nemen wij die beschadigde boeken niet meer op in de collectie. Vroeger kwamen alleen de minderbedeelden langs. In de jaren '90 kwamen ook de "bontjassen" kijken. Nu loopt alles door elkaar. Bijstandsmoeders, studenten, opkopers en mensen die met een bril met een loep schilderijen bestuderen, in de hoop dat het een onontdekte Rembrandt is.

Sinds 1992 is de kringloopwinkel naast het aanbiedstation van de gemeente gevestigd. Mensen lopen met oude meubeltjes of kleding vaak eerst bij ons binnen of er nog wat voor ons tussen zit. Zo niet, dan gooien ze het weg. Andersom, bieden de mensen van het aanbiedstation ook wel eens wat aan als ze denken dat iets nog bruikbaar is. Zo matsen we elkaar een beetje en dragen we ons steentje bij om de verspilling tegen te gaan.'

